

GORIŠKA STRAŽA

Izhaja vsak ponedeljek in četrtek ob 8. uri predpoldne.

Stane za celo leto 15 L., za pol leta 8 L., za četrt leta 4 L. Za inozemstvo celo leto 30 L. — Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

Odgovorni urednik: ROMAN CEJ.

1923

Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Oglasi se plačajo naprej in stanejo 6 L. v visočini enega cm v enem stolpu.

Lis. izdaja konsorcij „GORIŠKE STRAŽE“. Tisk. S. SPÄZZAL v TRSTU. Uprava. ulica Vetturini 9. Ured.: ulica Mameli 5. (prej Scuole).

Vsi na krov!

«Goriška Straža» stopa v 6. leto svojega obstanka. Pet let stoji že na braniku našega ljudstva, neustrašeno se boreč za njegove pravice. Na njenih straneh so napisani vsi težki boji, ki jih vojuje naš rod že pol desetletja v teh krajih. Zvesto je stal naš list ob strani primorskih Slovencev, trdno in odločno se boril, prenašal nešteto napadov, doprinašal žrtve, ključoval nevarnostim, stalno izpostavljen sovražnemu valovju. Trdno je stala «Straža» kakor stolp sredi viharja. Ljudstvo se je lista oklenilo s srcem, vzljubilo ga je z močjo in zvestobo. In tako se je zdelo, da je zveza med goriškimi Slovenci sklenila vse veselje in vse gorje in delila Stražo z ljudstvom. In njena zvestoba je bila poplačana z zvestobo. Naročniki «Straže» letos močno naraščajo. Okoli našega lista se zbirajo letos

vedno večje množice.

Dan za dnem prihajajo novi naročniki od vseh strani dežele. Posebno nas veselijo tisti slovenski kmetiči, ki se s svojih oddaljenih in zapuščenih vasi spominjajo «Straže». Ljudstva se je polastilo navdušenje, ki nas vzpodbuja in nas žene naprej po začeti poti. Naraščajoče zanimanje, ki ga kažejo goriški Slovenci za «Stražo», je dokaz, da zavednost in izobrazba našega ljudstva raste. Primorski Slovenci se začinjajo vedno bolj zavedati, kaj pomeni pravi časnik za gospodarski in kulturni napredek vsakega naroda. Narodi brez časopisja so narodi brez kulture. Narodi, ki ne čutijo duševne potrebe po časopisju, so narodi brez dožnosti. Notranja sila vsakega naroda se meri po moči in vsebini njegovega lista. Oglejmo si le Nemce, ki jih prištevamo cel svet med najbolj razvite narode našega časa.

Časten zgled!

V meje naše države jih je priključnih komaj 200 tisoč, a si upajo vzdržati dva dnevnik, šest tednikov in pet drugih časopisov. Samo ljudska stranka vzdržuje štiri tednike in en dnevnik: «Der Tiroler», ki šteje nad 12 tisoč naročnikov. Si lahko mislimo, koliko naročnikov morajo šteti njeni tedniki, če jih ima dnevnik 12 tisoč. Dnevnik ima socialna demokracija (Volksrecht), svoje glasilo javni nametenci. Mislimo, da je ni v celi Italiji pokrajine, ki bi imela na tako malem koščku zemlje tolikanj razvito časopisje! In pomisliti moramo, da tvori ogromno večino tirolskih Nemcev kmetijsko ljudstvo! Kako je mogoče, da so se Nemci dvignili tako visoko? To je plod energije, plod požrtvovalnosti, plod organizacije.

Ali smo primorski Slovenci nespособni, da izvedemo tako organizacijo? Ali je naše ljudstvo manj vredno kakor južno-tirolsko? Ne!! Treba je le žrtve in dela, premišljenega in čvrstega dela.

Na plan!

Zatorej na plan vi vsi, ki hočete, da postane naš narod enakovreden drugim. Na plan vsi Slovenci, ki jim ključva v srcu črv, če vidijo svoj narod na nižji stopnji razvoja. «Goriška Straža» mora število svojih naročnikov dvigniti tekom tega leta najmanj na deset tisoč. Na plan, slovenski fantje in dekleta! Ne dajte se prekositi od nemških deklet in fantov iz Južnega Tirolskega. «Goriška Straža» je naša opora, naš branik in naše orožje. Čim vsčje število naročnikov, tem boljši list, čim boljša «Straža», tem večja pomoč ljudstvu v njegovi gospodarski in socialni borbi. Pojdimo na delo z energijo in poletom, širimo «Stražo» vztrajno, zvesto in goreče. Na plan vi vsi, ki se trudite in delate, da bi postalo slovensko ljudstvo veliko po svoji kulturi in notranji disciplini. Nate, slovenski fant in slovensko dekle, polagamo svoje upe. V tvojih rokah je prihodnost našega lista in procvit goriških Slovencev. Po deželi mora začeti prava križarska vojna na širjenje «Straže»! Ne mirujte in ne utihnite, dokler se ne dvigne list na število, ki ne bo v sramoto, temveč v čast čvrstemu in naprednemu slovenskemu ljudstvu.

Ko bo imela «Straža» 10 tisoč naročnikov, tedaj bodo šele stali Slovenci na višini, ki jim pristojajo.

Delavci, na plan, da dosežemo cilj!

Idrijski rudokop v roke zasebnikov?

Minole dni so dospeli razni telegrami iz Irije v Trst in v Gorico 7 vprašanjem, ali odgovarja istini vest o oddaji idrijskega rudnika zasebnim podjetjem. Obrnili smo se na poslanca Šeeka, ki nam je dal tale odgovor: «Iz prvega vira vam morem sporočiti, da je dotična vest povsem neutemeljena. Takoj po prejemu brzojavke od gospoda župana Trevna sem iskal viteza inž. Busacchija, ki pa je bil tiste dni v Rimu. Kakor vam je znano, je že lani idrijski rudnik prišel pod direktno oblast kmetijskega ministrstva. Zato nisem mogel dobiti pri prefekturi prav nobenega pojanisnila. Po vrnitvi gospoda viteza sem doznal, da je bila razburjajoča vest prazna. Prinesel jo je prvi neki tržaški list, iz katerega so je zajeli ljubljanski časniki in odtod brzojavke iz Irije. Za zdaj ne misli vlada odstopiti rudnika zasebnikom. Pravim «za zdaj», saj veste, da živimo v dobi, ko skuša vlada vse reformirati in ni torej izključeno, da spremeni svoje misli. Tako je na primer vlada ponudila rajbeljski rudokop nepričakovano. Ob nastopu nove vlade je fašistovska stranka razglasila, da bo vlada oddajala zasebnikom v zakup vsa padjetja, ki so v državni režiji. Trenotno je ta načrt utihnil, a vsak čas lahko stopi v ospredje.»

V vsako slovensko hišo „Goriška Straža“

Kaj se godi po svetu?

Tih in zakrknjen boj med Nemci in Francozi se nadaljuje. Rursko ozemlje je izrezano iz živega telesa Nemčije. Francozi napenjajo vse sile, da bi izpeljali čim več premoga čez mejo. Toda trudijo se zastoj. Danes izbruhne stavka tukaj, justri tam, na železnicah je grozen nered. Premog, ki prihaja iz zemlje, se kopiči v skladiščih, vagonov ni, promet je zaduščen, v rudokopih se produkcija ustavlja. Odkar so zasedli Francozi rursko zemljo, so odpeljali vsega skupaj 23 tisoč ton premoga, dočim so jim dajali Nemci prej prostovoljno 250 tisoč ton na teden. Francozi ženejo čez mejo kar cele čete upornih Nemcev. Predvčerajšnjim so odpeljali samo iz mesta Koblenca 34 uradnikov in jih postavili na cesto onkraj meje. Podjetje Francozov se bliža svojemu polomu. Ves svet jih je obsodil, vsi so jih začeli sovražiti. Angleži, ki so korakali z njimi dolgo vrsto let ramo ob ramo, jih zapuščajo. Nevarno je, da jim za vselej obrnejo hrbet. Posebno hudi so na Francoze, ker podpirajo in hujskajo Turke. S tem hočejo Francozi prisiliti Anglijo, da jih podpre v boju proti potlačeni Nemčiji. Toda na Angleškem so za take stvari glubi. Angleži so napravili komediji konec n dali Turkom ultimatum. Ko prejmejo brave «Straže» to številko v roke, bodo Turki že prisiljeni, da rečejo da ali ne! Lozansko pogodbo bodo morali podpisati ali pa se raztržejo vse vezi z Anglijo. Če odreče Kemal paša podpis, bo prijateljstva med Francijo in Anglijo konec. Eden najbolj vplivnih angleških pisateljev, gospod Gardiner je pisal v soboto zvečer v Londonu: «Jutri se bo morala Turčija odločiti, da podpiše ali odkloni mirovno pogodbo, ki smo ji predložili v Lozani. Če odvrne podpis, se raztrže zadnja nit, ki drži skupaj zvezo evropskih držav. Angleško-francoski sporozum bo končan in za Evropo napoči

najbolj temna ura

njene zgodovine.»

Evropa se spremeni v pozorišče najhujšega sovraštva. Sovraštvo med Anglijo in Francijo, sovraštvo med Nemci in Francozi, sovraštvo med Rusijo in Francijo, sovraštvo med Grki in Turki, povsod rožljanje z orožjem, povsod grožnje, povsod priprava na nove vojne. Pet let je komaj mir, a že se naznanjajo nova klanja. Nikdar ni človeštvo silo krvi, nikdar ni zadostno potopljeno v solze in gorje.

Medtem ko se zbira nevihta nad evropskim človeštvom, se vrši v Jugoslaviji huda volivna borba.

Vsak se poprašuje:

„Kdo bo gospodar države?“

Pašičeva radikalna stranka, se je razklala na dvoje. Njegov dolgoletni

prijatelj Frotič je ustanovil neodvisno radikalno stranko.

Teško je torej, da postanejo radikalci najvdolžnejša stranka Jugoslavije, kakor so nekateri pričakovali. Druga velika politična organizacija v državi: demokratska stranka ima tudi svoje notranje težave, a se je razcepila samo v Sloveniji.

Skupina okoli «Slov. Naroda» je obnovila Narodno-napredno stranko in nastopa s samostojno listo. Na Hrvaškem je najmočnejši Radič s svojo republikansko kmečko stranko. Tudi na Slovenskem imamo republikansko stranko. Vodi je dr. Novačan. Sploh ni v Sloveniji nastopilo še nikdar toliko strank v volivni borbi. Kar deset posebnih strank se poteguje za ljudsko zaupanje. Poleg že imenovanih stopa pred narod radikalna stranka gospoda Pašiča, ki ji stojita na čelu bivši ljubljanski župan Hribar in dr. Zupanič. Nove stranke so še «Socialna stranka Jugoslavije», «Socialna stranka delavnega ljudstva» in «Narodna ljudska stranka». Poslednjo je ustanovil dr. Ivan Šušteršič, ki se vrača s tem v politično življenje. Izdajati je začel tudi lasten list. Ljudski dnevnik. Dr. Šušteršič nastopa kot kandidat za belgrajski parlament in izdal je tudi proglas na narod. Svojo stranko imenuje «vredno naslednico» ljudske stranke; katere «iskreni ljudski program» si hoče osvojiti.

Njegov proglas ni nič posebnega, kajiti glavne točke imajo vse druge stranke že v svojem programu.

Nastop dr. Šušteršiča ni napravil Sloveniji velikega vtisa.

Kajti mož je zgubil svojo staro zaslombo v narodu. Teško, da se mu posreči priti v parlament. Tako je v Sloveniji.

V ostalih delih države je manj strank, a zato so možne in velike. Vse kaže, da bodo v bodočem parlamentu zopet gospodarji položaja radikalci, in demokraci in morda Radič.

Kaj bo z letnikoma 1901 in 1902?

Naši fantje vojaki od letnika 1901 in 1902 poprašujejo, kaj bo z njihovo usodo. Ali jih vlada ne bo odpustila predčasno domov? Odgovarjamo, da iz tega ne bo nič. Neki laški poslanec je vložil namreč tozadevno interpelacije na ministra in ta mu je odgovoril sledeče:

«Imam čast, vam sporočiti, da bosta morala letnika 1901 in 1902 iz novih pokrajin, ki sta bila vpoklicana obenem z drugim polletnikom 1902 iz starega kraljestva, odslužiti polno vojaško službo. Ni mogoče nuditi vojakom novih pokrajin posebnih ugodnosti, kajti s tem bi se kršili splošni prepisi, ki veljajo za različne panoge armade.»

Kr. vojska je postavila letnika 1901 in 1902 iz novih pokrajin v svoje račune in tega ni mogoče več spremeniti:

Iz tega je jasno razvidno, da za naše fantje ni pomoči. Služiti bodo morali pač do konca.

Usoda naših občinskih tajnikov

Naš list je že poročal, da misli vlada podvreči tajnike primorskih občin posebnemu izpitu, preden prejmejo predpisani tajniški patent. Vladna odredba obljublja, da se bodo vršili daljši tečaji za tajnike. Doslej ni vlada še ničesar odredila in tajniki čakajo nemirno na svojo usodo. Slovenski tajniki bodo imeli težkoče z jezikom, toda tudi postave same so precej zapletene. Novi zakoni delajo preglavice vsem tajnikom brez razlike, v enaki meri Slovencem kakor Furlanom. Posebno sitno pa je, da zahteva italijanski zakon od občinskega tajnika izpit čez nepregledno vrsto juridičnih predmetov. Tajnik mora prestati skušnjo čez ustavno pravo, poznati mora državne, deželne in občinske finance, glavna določila civilnega in kazenskega prava, predpise o izseljevanju, o zdravstvu, o meri in uteži, o razsodiščih, o agrarnih operacijah itd. itd. Čez približno 40 predmetov mora položiti tajnik izpit, ako hoče prejeti tajniško diplomo. Ako bi se držala vlada natančno zakona, bi se morali vsi tajniki brez izjeme posvetiti večletnemu študiju, preden bi vse znali za izpit.

Takega izpita ne more zahtevati vlada od starih tajnikov. To bi bila krivica, kajti naši tajniki ne morejo na stara leta hoditi zopet v šolo. Glavno je, da so doslej vsi občinske urade v splošno zadovoljstvo in da se za v bodoče »praktično« izveščajo.

Vse pričakuje, da bo vlada položaj občinskih tajnikov znala vpoštevati in izdala za njih posebna določila. Ker se dosedaj še to ni zgodilo, so se zbrali te dni v Gorici občinski tajniki iz Furlanije na posvetovanje in sklenili dve važni resoluciji. Zborovanje se je vršilo na goriškem magistratu pod predsedstvom goriškega tajnika komendatorja Beviglie. Prisostvovali so tudi nekateri slovenski tajniki iz okolice.

Resoluciji zahtevata v glavnem sledeče:

Vlada naj hitro izda odlok o tajniških izpitih za naše kraje, ki vsebuje nastopna določila:

1.) V večjih središčih novih pokrajin se otvorijo posebni tečaji za tajnike.

Tak tečaj se mora otvoriti tudi v Gorici.

2.) Iz načrta za tajniški izpit je treba črtati vse teoretične učne predmete, kajti namen vlade je vendar ta, da se dosedanji tajniki usposobijo za »praktično« vodstvo občin. Pomisliti je treba tudi, da gre v novih pokrajinah večinoma za občine, ki so redko naseljene in zato majhne važnosti.

3.) Občine so obvezane dovoliti svojim tajnikom, da obiskujejo goriške označene tečaje. Pri tem je treba seveda

paziti na to, da se delo v občinskih pisarnah preveč ne zanemari ali morda celo ustavi.

4.) Imenovane tečaje naj vodijo predavatelji, ki poznajo praktično upravo občine in dežele, kajti le tedaj bodo mogli obiskovalci tečaja uporabiti pridobljeno znanje v vsakdanjem življenju občine.

5.) Tajniki, ki se podvržejo izpitu, morajo dobiti primerna sredstva, da lahko obiskujejo tečaj in se posvetijo študiju. Če je treba, naj se del stroškov vpiše v občinski proračun.

6.) Na nove pokrajine naj se raztegnejo določila o pokojnini tajnikov, ki so veljavna v stari Italiji.

7.) Občinski in deželni uradniki, ki bodo na podlagi novega zakona odpušteni iz službe, naj uživajo iste gospodarske ugodnosti kakor državni uradniki, ki se odpustijo na podlagi reforme birokracije.

Nadalje zahtevajo občinski tajniki od komisarja za goriško deželo, gospoda Pascolija, da določi nemudoma dve osebi (enega Slovenca in enega Italijana), ki naj obiščeta vsako občino, ostaneta tam par dni in poučita tajnike o najvažnejših določenih italijanskega občinskega in dež. zakona, tako da bodo mogli tajniki že sedaj za silo uradovati po novih postavah. To je neobhodno potrebno, kajti vlada je sklenila, da se mora novi zakon nemudoma ypeljati in brez odloga praktično izvajati. Je torej popolnoma izključeno, da bi mogli čakati na tečaj in izpit.

To je vsebina goriških resolucij, ki sta bili odposlani prefektu v Videm, podprefektu v Gorico, prefektu v Trst, naučnemu ministrstvu v Rim, vsem poslancem in senatorjem na Primorskem in Južnem Tirolskem s prošnjo, da bi zahteve tajnikov priporočili in z vsemi silami podprli. Resoluciji sta šli še na razna druga oblastva in sta bili odposlani tudi vsem obč. tajnikom dežele.

Pozor! Uprava „Goriške Straže“ se nahaja od torca (6. t. m.) nadalje v via Mameli (prej via Scuole) št. 5, I. nadstropje. Ali se še spominjate, kje je bila včasih trgovina **Hedžet & Koritnik?** Ali veste, kje je tajništvo „Edinosti“, „Kmečko delavskih zvez“? Tam, v isti hiši je tudi uprava našega lista. Le dobro si zapomnite ulico in številko, pa takoj še enkrat **Pozor!** zgoraj preberite!

in zato tudi ni bilo potrebe obdati plamen, z žico, ki služi za to, da se ne bi ob zublju zanežili nevarni plini. Tu torej niso več potrebovali takrat že tako izpopolnjene Davyjeve svetiljke. Harry je stopal po prvih klinih vrhne lestvice. James Starr mu je sledil. Kmalu sta se oba znašla v popolni temi, ki jo je slabotni plamenček Harryjeve svetiljke le s težavo premagoval.

Že sta inženjer in njegov spremljevalec prehodila deset lestvic, na kar sta se za hip ustavila. James Starr je opazoval — kolikor mu je pač bilo ob slabi svetlobi mogoče — stene v rovu, ki so bile še v precej dobrem stanju, dasiravno so že tu pa tam kazale preperelost.

Toda, ravno ko sta hotela nadaljevati svojo pot, sta začula neki glas, ki je kakor naraščajoč val priplul do njih z vedno večjo jakostjo.

DNEVNE VESTI.

Strašilo na polju za volivce.

Glavno glasilo republikanske stranke na Primorskem «L'Emancipazione» objavlja zanimiv članek o novi razdelitvi naših pokrajin v katerem piše:

«Glejte Slovane, razdelili so jih na tri lepe kose. Slovanska nevarnost — ki sicer ne obstoji razen za časa volitev — se torej ni odpravila. Nasprotno, uvozila se je na Videmsko. Tako se zasadi na polje politične koruze velikansko strašilo, ki naj plaši vrabce. Tako se povzpnejo tudi mirni slovenski kmetje ob Nadiži do velikanske važnosti, kajti odslej naprej bodo pomenili za Italijo resnično in trajno narodno nevarnost.»

Proti tej «nevarnosti» se je pričela organizirati Lega nazionale in sklenila je, da preplete slovenske kraje z italijanskimi šolami, vrtci, igrišči itd. «Le ustanovljajte šole, če hočete», — pravi list — «toda nehaite vendar že razbijati po velikem bobnu narodne nevarnosti. Narodna nevarnost nima pri stvari nič opraviti. Vi, stare lisice, pozablajte ali se vsaj delate, kakor bi pozabili, da Avstrije ni več. Avstrija je bila za nas narodna nevarnost, ne pa ubogi gorjani ob Soči in rečni kmetje s Krasa in Istre, še manj pa oni iz Slovenske Benečije. Zato se smejejo tudi piščanci, ko greste reševati ogroženo italijanstvo Vidma, Čedad, Tolmeča in Pontebe». Tako pišejo in mislijo pametni Italjani.

Slovo salutiranju.

Amerikanski general Pershing je izdal ameriškemu vojaštvu povelje, v katerem naznanja, da so vojaški pozdravi na ulici odpravljeni. Če vojak pozdravi predstojnika prostovoljno in iz vljudnosti, je prav, če ga ne pozdravi, je tudi dobro. Prisiliti ga k pozdravu ne more odslej nihče. Demokrazem drugod napreduje.

Župnik Franjo Gorec

Je 27. januarja v Baderni umrl. Čez 50 let je vneto delal med poreskimi Hrvati za naravno povzdigo naroda. Skupal z Laginjo in Spinčičem je probujeval ljudstvo k narodni zavesti in izbrazbi. Njegovega pogreba se je hvaležno kmečko ljudstvo vdeležilo v velikih množicah. Delavcu, ki ni počitka poznal, blag spomin!

Pod vlakom živ ostal!

Brezposelni Franc Verša iz Proseka je v soboto zarana vstal, da bi šel drva nabirat. Med Grljanom proti Trstu je stopal čez tir. Prvo tračnico je prestopil in ko je stopal čez drugo tir, je pridrdral vlak. Lokomotiva ga je bliskoma vrgla na tla. Strojvodja je od strahu zavpil in skušal ustaviti vlak. Vlak je vozil naprej in izpod zadnjega konca je prišel ubogi Verša na spregled. Stisnjen k zemlji je tičal med tračnicama. Glej čudo! Ostal je živ, nevarne so rane, ki jih je dobil

ob lokomotivi. Zdravijo ga v tržaški bolnišnici.

Občni zbor Kmetijske vrtnarske zadruge

V Trstu se je vršil četeraj v dvorani Konsumnega društva pri Sv. Jakobu. Zastopanih je bilo 15 podružnic. Sicer je bila udeležba — ako vpoštevamo razmere — prav dobra. Po običajnih točkah, ki so na občnih zborih obvezne, je predložil agrarni inženir J. Rustja tri reorganizacijske načrte, ki se morajo izvesti, ako hoče zadruga plodonosno delovati v korist kmetijskega stanu: a) podružnice se osamosvojiijo in v Trstu bo le nekaka vrhovna centrala ali Zveza zadrug; b) zadruga se reorganizira po vzorcu Kranjske kmetijske družbe in bo imela za glavno nalogo nakup in razdeljevanje poglavitnih kmečkih potrebščin ali pa c) zadruga naj bi vnovčevala kmetijske pridelke.

Ker je bilo v zvezi s tem predlogom vprašanje zvišanja deležnega kapitala, so se delegati podružnic Kal in Klanec izjavili proti povišanju deleža od 20 na 80 lir. Ker je bil stavljen drug podoben predlog, o katerem pa delegati niso bili pooblašteni se izraziti, se je sklenilo sklicati v kratkem izredni odčni zbor, ki končno veljavno odloči o zadrugi. Odbor je ostal neizpremenjen.

Tri mesece na delu.

Notranji minister Acerbo bo — v polnem sporazumu z Mussolinijem — imel te dni govor, v katerem bo opisano delo, ki so ga izvršili fašisti za časa tromesečnega vladanja. Ta govor se ponatisne v vse evropske jezike in razdeli po vseh državah.

Za prefekta istrske dežele

Je bil imenovan komendantor Giannoni, ki bo bival v Puli, sedaj glavnem mestu Istre. Pod njegovo oblastjo bodo tudi Slovenci bistriškega okraja, ki so doslej pripadali goriški deželi.

Dne 7. februarja

se bo vršila v Belgradu konferenca zastopnikov Italije in Jugoslavije za stran Južne železnice. Jugoslavija hoče baje dobiti v zakup tisti del Južne železnice, ki gre po njenem ozemlju in to do leta 1960., nakar bi postala ta mreža last države. Počakajmo, kaj sklenejo gospodje okoli zelene mize.

Bombo na Stambulinskega,

prvega ministra bolgarskega, so vrgli v Sofiji. Bomba je poškodovala avtomobil, tajnika je ranila, šoferja in enega policista je ubila, Stambulinskemu pa se ni nič pripetilo.

Človeške ptice v zraku.

Letalec Barbot je letal v zrakoplovu brez motorja celih 8 ur 36 minut. To liko ni še doslej nihče ostal v zraku.

JULES VERNE:

ČRNA INDIJA

ROMAN.

Prosto poslovenil Z. Z.

«Jaz ti bom sledil», je dejal inženjer in namignil mladeniču, naj začne zlosati nizdol.

«Dobro, kot želite, gospod Starr!»

«Saj imaš menda pri sebi svetilko?»

«Seveda; ah, da bi bila kot nekoč varnostna svetilka!»

«Kajpada», je odvrnil James Starr, «zdaj je ne potrebujete več, ker se ni bati nevarnih plinov».

Harry je vzel v roke navadno petrolejko, ki jo je prižgal. Nevarnosti pač ni bilo, da bi se v rovu razvili plini, ki bi lahko povzročili razstrelbo

«No, kdo neki prihaja?» je vprašal inženjer.

«Ne vem», je odvrnil mladi rudar.

«Ni to tvojega očeta glas?»

«Ne, ne, gospod Starr».

«Morda kak sosed?»

«Saj nimamo nobenega sosedu tu doli; sami smo, čisto sami».

«Prav, počakajva, da bo ta vsiljivec odšel», je pristavil James Starr. «Po rudniških običajih se morajo nizdol stopajoči umakniti tem, ki plezajo navzgor».

Oba sta postala.

Glas je zazvenel zdaj čisto jasno in določno in kmalu so udarjali na ušesa mladega rudarja zvoki staroznane škotske pesmi.

«O, pesem o morju!» je vzkliknil Harry, «stavim glavo, da je to Jack Ryan!»

«Kdo je ta Jack Ryan, ki tako izvrstno poje?» je vprašal James Starr.

«Moj stari prijatelj», je odgovoril Harry in se sklonil čez lestev: «He, Jack!»

«Ali si ti, Harry?» se je spet začulo od spodaj; «počakaj me, že pridem!» In spet se je pesem oglasila.

Nekaj minut za tem se je prikazal svetlobni stožec, ki ga je vrgla svetiljka in zatem mladenič v starosti petindvajsetih let vedrega obraza, smejočih se ust in plavolas, Naglično je prijel Harryja za roko in ga pristrčno pozdravil.

«O, kako me veseli, da sem te srečal!» je zaklical.

«Tu, gospod James Starr», je rekel Harry in obrnil svetiljko napram pol v temi stoječemu inženjerju.

«Gospod Starr», je vzkliknil Jack Ryan, «o, naš gospod inženjer, kje bi vas zdaj mogel spoznati! Odkar nisem več v jami, so se mi oči kar odvadile razločevati v poltemi».

Zavetnik pisateljjev.

Te dni je naslovil papež Pij XI. vse-mu katoliškemu svetu okrožnico, v kateri razpravlja o stiskah, ki tlačijo evropsko človeštvo. Okrožnica proslavlja pri tej priliki spomin enega največjih mož, kar jih pozna zgodovina katoliške cerkve, spomin velikega pisatelja, govornika in škofa sv. Franca Salesa. Letos je minulo 300 let, kar je zaprl oči ta svetnik, ki je bil ena najbolj silnih osebnosti svoje dobe. Živel je v času najbolj srditih verskih bojev, v času, ko se je protestantizem in kalvinizem širil po vsej Evropi. Franc Sales je deloval na Francoskem in v Švici in dal svoje najboljše sile velikemu boju, ki je pretresal duhove tedanje Evrope. Boril se je z besedo, s peresom in z osebnim zgledom. Toda njegova narava ni bila le bojevit, bila je ustvarjajoča in skozi in skozi pozitivna.

Tudi v najbolj ostrih bojih je sijala na dan njegova človeška plemenitost, ki ga ni nikdar zapustila. Njegov prišten in ljubezniv značaj je dal pečat vsemu njegovemu delu in se nam je ohranil v njegovih spisih.

Franc Sales spada med tiste ljudi, ki so do dna poznali svet, si nabrali neskoj izkušenj, imeli globok vpogled v ljudi, v njihove lastnosti, v njih močne strani in slabosti, v vse mnogobrojne številne zablode družbe, a vendar ostali trdno zvesti svoji ideji. Francozi štejejo Salesa med svoje prve pisatelje. Bil je globok poznavatelj svojega materinega jezika in ga vporabljal z mojstrsko spretnostjo. Njegova govornica je živa, slikovita, prepričevalna in čista kakor voda.

Zato ga je proglasil Pij XI. v imenovanju okrožnici za zavetnika (patrona) pisateljjev.

Vizum za v Jugoslavijo!

Na vprašanje nekaterih naših naročnikov dajemo občinstvu na znanje, da stane vizum za potni list v Jugoslavijo pri jugoslovenskem konzulatu v Trstu 45 (petinštirideset) lir.

Sodni jezik na Primorskem.

Pravosodno ministrstvo študira vprašanje rabe slovenskega in nemškega jezika v novih pokrajinah. Pravi, da bodo vpoštevali naše potrebe in naše zahteve. Mi ne pričakujemo nič prida od tega «študiranja».

Bliskovit parnik.

Parnik «Majestic» je prebredel ocean med Ameriko in Francosko v 5 dneh in 7 urah. Čudovita hitrost.

Zopet aretacija komunistov.

V petek je tržaška policija priredila preiskavo v poostarih komunističnega dnevnika «Il Lavoratore». Preiskava je trajala samo pet ur. Posledica preiskave je bila aretacija vseh štirih urednikov; obenem sta bila zaprta dva urednika «Dela», to sta Josip Pertot in Vladimir Martelanc od Sv. Ivana pri Trstu. Po vrhu so aretirali tudi dva urednika dvotednika «Il Lavoratore socialista». Policija nadaljuje preiskavo.

— *Goriški rojak umri.* Umri je 24. januarja v St. Margheriti Ligure, v Italiji, deželni sodni nadsvetnik, gospod Edvar Strausgiti, rodом iz Boveca na Goriškem, v starosti 63. let. Služboval je dolga leta v Pazinu, Rovinju, Gorici in zadnje čase v Trstu. Bodi vrlému narodnjaku lahka tuja zemlja in blag spomin.

DELAVSKI VESTNIK

Železničarji, ki so odpušteni, pričakujejo danes pojasnila k dekretu o odpustu, kar smo zadnjič obljubili. Podali smo se na ravnateljstvo državnih železnic, kjer so nam na naše velikansko začudenje odgovorili, da dekreta sploh še niso sprejeli in da so ga samo v listih čitali. Kakšen red je to? Zato smo se brzojavno obrnili na ministrstvo v Rim, od koder pričakujemo točnih informacij pojasnil.

MESTNE NOVICE.

Prisiljen odstop.

Ljudska stranka izdaja v Gorici tednik «L' Idea del Popolo» ki je v zadnjem času priobčeval precej ostre in odločne članke proti fašizmu. Fašistom je bilo to tako malo všeč, da so se podali k lastništvu lista ter zahtevali, da mora ravnatelj lista odstopiti. Če se to ne zgodi, ne odgovarjajo za slabe posledice. Lastništvo se je moralo vdati im. zadnja številka «Idea del Popolo» prinaša poslovilne besede ravnatelja.

«S seboj jemljem zavest» — pravi pisec — da sem vršil svojo dolžnost tudi v najtežjih urah in globoko verujem, da bodo ideali svobode in pravice, ki so v našem programu končno zmagali.»

Pazite na svoje ure!

V Gorici sta se pojavila pretekli teden dva moža, ki sta hodila po noči po mestu in se izdajala za orožnika. Ustavljala sta ljudi, jim preiskovala žepa, zahtevala od njih legitimacije ter jih pozivala, naj dvignejo roke v zrak. Tako sta ustavila v eni preteklih noči na Kornu 40 lebnega moža iz južne Italije in ga povabila, naj dvigne roke v zrak.

Potem sta mu pregledala žepa in ko sta videla, da ima lepo uro, sta jo prenesla iz njegovega telovnika v svoj lasten.

Pravi orožniki so prišli tičema na sled in ju povebili, naj se preselita v ulico Dogana v lične prostore zaporov.

Odpust železničarjev na državnem kolodvoru.

Včeraj je uprava odpustila 24 železničarjev na državnem kolodvoru v Gorici.

Idrijska vprašan ja.

Naše naziranje je bilo pravo. Znano je, da se je leta 1919, 1920 in 1921 pisalo, govorilo in delalo nato, da prevzame idrijski rudnik neka komunistična organizacija. Naše načelo je tedaj bilo «Ne prenačajte se!» Ko bi se bili idrijski delavci izrekli za načelo komunistov iz srednje Italije, bi bilo danes idrijsko delavstvo popolnoma na cesti. Dolična organizacija, do grla zadolžena, je zelela s priklopitvijo našega rudokopa rešiti sebe iz zadrage, a bi v resnici spravila poleg sebe še Idrijo v nesrečo. Kmetijski minister Mauri je imel dekret za odstop le podpisati in edino na naš nasvet je podpis — odrekel.

Trenutno to vprašanje miruje. Mogoče pa je, da zopet stopi v ospredje in bo na dnevnem redu predlog, naj se rudnik odda zasebnikom v roke. Naše stališče je sledeče: država naj se nadalje obdrži rudokop. Ako pa bi se ne vsak način hotela razbremeniti te skrbi, naj bi vlada oddala rudnik idrijski občini v zakup.

O enotni ceni živega srebra v vsej Italiji se je mnogo govorilo. Ustanovil naj bi se prodajni urad, ki bi bil skupen za vse rudnike živega srebra v državi. Vemo, da so se vodila pogajanja med zastopniki vlade in gospodarji rudnikov v srednji Italiji, a brez uspeha. Beseda «konkurenca» je pogovore razbila. Zato so šli tudi načrti o enotni svetovni ceni po vodi. Španska daje po ceni, ki je nihče drugi ne zmora. Konkurenca je tombolj občutna, ker je konsum sedaj zelo majhen in vsak producent skuša s konkurenco soseda prekositi.

Iz Kmetско-delavske zveze.

V Gorici se je končal socialni tečaj K. D. Z. Vdeležilo se ga je 60 fantov iz najrazličnejših občin naše dežele. Posebno dobro so bili zastopani: Kras, Viparska dolina in Brda. Vdeleženci tečaja so sledili strokovnim predavanjem iz kmetijskega, živinoreje in zadružništva največjo pazljivo in vztrajnostjo.

Napravili so se praktično razni sklepi, glede živinorejskih zadrug, vnočevalnice za govejo živino in organizacije nakupa ter prodaje domačih pridelkov. Dolžnost organizacije je, da jih izvrši. O tečaju bomo še poročali. Tajništvo K. D. Z. v Gorici.

Napad na urednika Ravnika!

Znanega republikanskega časnikarja Ravnika, ki je nam Goričanom znan kot urednik lista «Libertà», so napadli fašisti v Gradiški, ko je stopal z avtomobila. Eden je mahnil z bodalom proti njegovim prsom, drugi so ga pretepali s palicami. Z največjo težavo se je Ravnik osvobodil napadalec in se jim umaknil. Ze tretjič je bil Ravnik od fašistov napaden. Dvakrat so ga bili naskočili v Gorici, in sicer vedno radi ostrih člankov, ki jih je bil napisal proti fašistom!

Zastonj bi se rad vozil.

Neki trgovec iz Benečije si je najel te dni v Gorici avtomobil in peljal na izlet. Ko se je povrnil v mesto, ni hotel plačati niti vinarja šoferju. Ko so ga vprašali, zakaj ne plača, je odgovoril, da bo plačal, ko mu vrnejo njegovi dolžniki posojen denar. Trdil je tudi, da bo v kratkem podedoval.

Mož ni imel namreč niti vinarja v žepu.

ZGUBLJENO. Dno 25. pret. meseca je nekdo izgubil denarnico s precejšno svoto denarja, in sicer od Kornu do drž postaje. Pošten najditelj je naprosen, da izroči pripravi «Straže» proti dobri nagradiali po pošti lastniku na naslov, ki je bil v denarnici.

Prosvetna zveza

V Setah pri Tolminu je predaval v sredi odposlaneč Prosvetne Zveze. Mnogoštevilni udeleženci so z zanimanjem sledili govorniku in sklenili ustanoviti prosvetno društvo.

Budanje pri Vipavi. Naše obnovljeno K. S. izobraževalno društvo si je na občnem zboru dne 28. izbralo naslednji odbor: predsednik Ivan Debevec, podpreds. France Praček, tajnik Viktor Ferjančič, blagajnik Viktor Božič in blag. namestnik Francišek Božič. Društvo šteje 50 možkih in do 40 ženskih članic.

Kmečko-delavsko izobraževalno društvo v St. Viski gori je imelo 14. jan. svoj občni zbor, pri katerem je bil izvoljen naslednji odbor: predsednik Andrej Pirh, podpredsednik Franc Vogrič, tajnik Ivan Laharnar, blagajničar Jacob Laharnar in odborniki Anton Lukman, Trušnovič in Tomaž Laharnar.

V Gorici se snuje Prosvetno društvo, ki bo imelo svoj ustanovni občni zbor drugo nedeljo. Svoje prostore ima v bivših lokalih Ljudske posojnice na Corsu 37. Vabimo k pristopu!

Okrožnica, zadevajoča fantovske in dekliske odseke po družtvih bo prišla na razpravo pri enketi, h kateri bodo povabljeni zastopniki iz dežele. Ob tej priliki se bo predložil tudi podrobni poslovnik.

Italijanska šola v Ajdovščini.

Te dni se slovesno otvori italijanska ljudska šola v Ajdovščini. Šola je namenjena otrokom prihajajočim, ki so prišli v naš trg po kruh.

Ljudske knjižnice v Nabrežini se hočejo polastiti fašisti.

Tajnik kraške fašistske organizacije Scoppi je prisilil knjižnični odbor, da je sprejel v svojo sredo tudi štiri fašiste. Občni zbor 21. t. m. se nj mogel vršiti, ker je orožniški maršal kot zastopnik vlade zahteval, da se mora govoriti italijansko, odborniki pa ne znato italijansko. Na izredni občni zbor 27. m. m. pa je prišel Scoppi z listo, na kateri je imel šest fašistov.

dolčenih za vodilna mesta. Izvajal je, da bo knjižnica še nadalje obstajala, samo odvzeti ji mora dosedanji politični značaj». Fašisti si prisvoje: ako lepo katero so si naši ljudje napravili tekom let s svojim trudom in s svojimi prispevki. Grd kulturne zločin, ker ni dvoma, da hočejo fašisti slovenske knjige odstraniti in počasi napraviti v Nabrežini italijansko ljudsko knjižnico.

Gospodarstvo.

VALUTA.

Na tržaški borzi si dobil
3. februarja 1923:

za 1 liro za 100 lir

nenisko avstrijskih kron	3076.—	307.692.—
nemških mark	1428.—	142.857.—
ogrskih kron	121.—	12.121.—
českých kron	1.63	163.—
rumunskih lejev	10.—	1.000.—
francoskih frankov	0.75	75.75
belgijskih frankov	0.82	82.64
švicarskih frankov	0.25	25.51
holandskih goldinarjev	0.12	12.12
jugoslovanskih dinarjev	4.80	480.77
jugoslovanskih kron	19.20	1.923.—

za dolar si dobil 20 lir 75 stotink, za 1 angleški pfund sterlin 96.75 lir.

Odkar so Francozi zasedli rursko kotlino, je padla vrednost denarja vseh evropskih držav. Tako si n. pr. dobil pred dobrim tednom za 1 angleški pfund približno 91 lir, dočim si dobi 3. t. m. že 96 lir 75 stotink. Največ je seveda padla nemška marka in francoski frank.

Tržne cene v Gorici.

Dne 1. februarja so bile na goriškem trgu sledeče cene: krampir 70 do 80 v. kg.; fižol (navaden) 2.20 do 2.40, kok 2.60 do 3 lire kg.; salata indivija 1.30 do 1.50; rudeči radič 2.60 do 3.40; špi-rnača 1.40 do 1.60 kg.; jajce 50 do 60 vinarjev kos; mleko 1.30 do 1.50 liter.

Pomoršč pomorskim progami!

Vlada je izdelala načrt za podpiranje golovih pomorskih prog v državi. Iz njega posnemamo, da prejme tržaški Lloyd letno podporo 33 milijonov 200.000 lir za vzdrževanje sledečih prog: Trst-Carigrad 52 voženj; Trst-Soria 52 voženj; Trst-Bombay 12 voženj na leto; Trst-Kilajsko 12 voženj.

Iz tega sledi, da bodo odslej šli parniki v Daljnji Orient le enkrat na mesec. Kdo se torej čudi, da izvažajo Čehi svojo blavo preko Hamburga?

Dobrodelnost. — Za Slovensko sirotišče nabrali v Renčeh po preč g. Val. Pipanu 30 L. Pri lovci pojedini na Bajah 23 L. g. Stefan Lampe Visnje p. Col pri Vipavi 30 L.

DAROVI.

za božicnico

Na Vograkem sti nabrali gđeni. Gregorič Anica in Elizabeta pri sledečih družinah: Anton Gregorič 97 L.— L.; Jožef Gorjan 66 L.— L.; Gregorič Terezija 1.— L.; Nardin Katarina 1.— L.; Saksida Jožefa 70 L.— L.; Furlan Jožef 34 2.— L.; Žizmond Alojz 32 L.— L.; Gregorič Ivan 31 L.— L.; Koren Ivana 147 L.— L.; Černe Karolina 153 L.— L.; Gregorič Kristina 156 L.— L.; Mozetič Antonija 174 5.— L.; Devetak Rajmund 175 2.— L.; Gorjan Franc 122 L.— L.; Černe Marta 121 5.— L.; N. N. 1.— L.; Martelanc Andrej 2.— L.; Žizmond Ivan 3.— L.; Vižin Anton 12.— 4.; Žizmond Filip 2.— L.; Jarc Blaž 2.— L.; Marvin Karl 2.— L.; Gorjan Anton 96 L.— L.; Beltram Ivan 53 3.— L.; Gregorič Marija 119 3.— L.; Gregorič Jožef 1.— L.; Beltram Franc 135 2.— L.

Doi-Oliva nabrate gdčne. Jelka, Rahela in Kristina:

Tilka strel 5.— L.; Hmeljak Jožef 2.— L.; Jazbic Ivan 5.— L.; Lisjak Alojz 5.— L.; Skerbic Alojz 1.— L.; Skerbic Ivan 1.— L.; Besednjak Frančiška 5.— L.; Benko Anton 3.— L.; Birsa Frančiška —45 L.; Pavlin Frančiška 1.— L.; Turk Peter 1.— L.; Mrevlje Tereza 2.— L.; Lisjak Leopolda 150 L.; Ličen Alojz 2.— L.; Vidmar Pavla 4.— L.; Brajda Karmela 5.— L.; Pahor Angela 5.— L.; Benko Vekoslav 5.— L.; Karla Piščanc 150 L.; Kodrič Stanko 1.— L.; Vidmar Miha 1.— L.; Pavlica Angela 1.— L.; Ličen Pavla 2.— L.; Vidmar Andrej 2.— L.; Parzer Mara 2.— L.; Sver Jožef —50 L.; Franc Fabjan 1.— L.; Birsa Josip 2.— L.; Vidmar Franc 2.— L.; Colja Ivan 1.— L.; Zgonik Jožef 2.— L.; Birsa Franc 2.— L.; Vrtovec Alojz 1.— L.; Mihelj Stefanija —30 L.; Zgonik Franc 5.— L.; Piščanc Ivan 3.— L.; Pečenko Josip 5.— L.; Colja Andrej 2.— L.; Vrabec Rudolf 3.— L.; Zgonik Marjeta 1.— L.; Neimenovana 1.— L.; Mihelj 1.— L.; Turk Kristina 1.— L.; Pavlica 2.— L.; N. N. 10.— L.

G. Rozalka Medvešek je nabrala: Spacapan Ana 5.— L.; Plesničar Mohor 30.— L.; Plesničar Alojz 10.— L.; gospe Abuja 60.— L.; Kamenšek Jožef 20.— L.; I. Kopač 150.— L.; Drufovka Franjo 10.— L.; Drufovka Rudolf 10.— L.; Gorjanc 10.— L.; R. Nardin 10.— L.; Saksida 10.— L.; Reščič Fr. 76.— L.; Ienassi 8.— L.

Klanjšček: Bitežnik Peter 5.— L.; Maria Pecile 10.— L.; Fiegl Rudolf 10.— L.; Suligoj Josip 5.— L.; Pavlin Ivan 10.— L.; Terpin Tereza 5.— L.; Kumar Karl 10.— L.; Klajnšek Josip 10.— L.

Fani Pazdera: Pazdera Fanj 10.— L.; Rutar Marija 10.— L.; Marija Mahnič 10.— L.; Bregant Rihard 10.— L.; N. N. 10.— L.; Puhalj Jozo 10.— L.; Prinčič 10.— L.; Ziegler Ela 10.— L.; Orel 10.— L.; Černe Zora 10.— L.; Strekelj Danilo 10.— L.; Mozetič Ema 10.— L.; Kačič 25.— L.; Stojkovič 10.— L.

G. Velikonja Amalija je nabralar Reja Lojzka 5.— L.; Velikonja Amalija 5.— L.; Kenda Lucija 10.— L.; tri rodoljubi iz Modreja 3.— L.; Drašek 2.— L.; Kudlaček Fani 2.— L.; Rogač Leni 2.— L.; Marušič Alojzija 3.— L.; Podgornik 1.— L.; Komjanc Marija 2.— L.; Hoban Antonija 1.— L.; Orel 1.— L.; St. 2. 20.— L.; Ivan Mercina 10.— L.; Grapulin Alojzija 10.— L.; Gabršček Katarina 4.— L.; Krivic Terezina 5.— L.; Kutin Alojzija 10.— L.; Podkrnski 10.— L.; Nožka Štrukelj 5.— L.; Marija Fafoglija 5.— L.; Marija Bregant 2.— L.; N. N. 2.— L.; Simčič 10.— L.; Nataša Sfiligoj 10.— L.; Vanko Brie 10.— L.; Konjedič Antonija 5.— L.; Sismond Marija 5.— L.; Rutar Marijana 2.— L.; Jajčič Marija 1.— L.; Z. St. 20.— L.; Nepoznan 5.— L.; Nekdo 2.— L.

Gdčna. *Viktica Bavcon* je nebrala v Gorici:

Nanut Pierina 10.— L.; Faganelli Leopold 20.— L.; Caharija 10.— L.; Turel Ernesta 10.— L.; Ristita Nikolaj 20.— L.; Primožič Miha 20.— L.; N. N. 25.— L.; N. N. 10.— L.; Giuseppe Bregant 2.— L.; N. N. 5.— L.; Sirk Josip 5.— L.; Jakončič Franc 3.— L.; Gregorič Franc 3.— L.; N. N. 5.— L.; Crozzoli Luigi 5.— L.; Crozzoli Vittorio 5.— L.; Bearzotto Anton 5.— L.

G. Vončina je nabrala sledeče zneske: Dr. Tuma 50.— L.; Skrijanc Ana 10.— L.; Maraž 15.— L.; Prinčič Leopolda 10.— L.; Arnella 2.— L.; Grinover 10.— L.; Birsa Iva 10.— L.; Zbona Franjo 5.— L.; Vončina 10.— L.; Anka Tuma 12.— L.

G. Podmenikova je nabrala: Delpin 18.— L.; Podmenik Marija 5.— L.; N. N. 5.— L.; Bolaffio Marija 50.— L.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Gospodična K. Na vprašanje, ali je Vaša gnatura na ženskem učiteljsku v Mariboru iz leta 1921, veljavna, Vam odgovarjamo sledeče: prefektura v Trstu nam daje na znanje, da take mature v Italiji niso priznane in da je treba položiti še enkrat zrelostni izpit na tolninskem učiteljsku. Tedaj postanejo šele Vaši študiji veljavni.

Sirite Naročajte Berite „Goriško Stražo.“

Neveste!

Za opravo vašega osebnega in hišnega perila zahtevajte vzorce in stroškovnik tudi po dopisnici v Zalogi pri „šparovcu“

Gorica, ulica Carducci 5.

Izbira vedno najboljša, izdelki natančni, cene zmerne in pogoji ugodni. Popolne garniture za gostilne, družine, zavode i. t. d.

Stavbeni odbor na Škofljah razpiše zgradbo šolskega poslopja dne 11. februarja 1923 ob 2. uri popoldne.

ODBOR.

VSLED VOJNE PORUŠENO POSLOPJE

je na prodaj skupno z vojno odškodnino. Pojasnila daje agencija Molesini v Gorici.

DEKLICA želi vstopiti kot učenka v kako

trgovino na deželi ali še najraje v mestu. Naslov pove uprava „Goriške Straže“.

Na prodaj je po zelo nizki ceni vila z vrtom v prav dobrem stann na vogalu drž. kolodvora in ceste Gorica-Solkan. Pripravna za vsako obrt. Naslov pove uprava „Straže“.

DEKLE SREDNJE STAROSTI, dobrih staršev, ki je obiskovala enoletno gospodinjstvo šolo išče službe za vsa hišna dela, najraje pri boljši družini brez otrok. Naslov pove uprava „Straže“.

Zobozdravnica izdeluje zlate, srebrne, porcelanaste in cementne plombe ter proteze iz kavčuka po najzmernejših cenah, in sicer: ob četrtkih in petkih v Komnu št. 33, ob ponedeljkih in torkih na Opčinah št. 174.

Bilfe-cepljenke in bilfe „Rupetrus Monticola“ najboljše vrste ima na prodaj okrbništvo veleposestva grofa Aleksa Coronini v Št. Petru pri Gorici.

POHIŠTVO. Vsled pomanjkanja prostorov prodam spalne sobe, jedilne sobe, kuhinjsko opravo ter posamezne kose po zelo znižanih cenah. **V. Grignaschi**, ul. Morelli 49.

Kupujem kože

kun, lisic, podlasic i. t. d. in plačujem po najvišjih cenah. Windspach, «Albergo Gorizia», Gorica Corso Vitt. Em. 16.

V 45 vrstah

se izdelujejo testenine PEKATETE. Nekaterim ugajajo debeli, drugim drobni makaroni, tem vrvice onim polži i. t. d. vse pa so tečne, redilne in tako okusne, da jih vsepovsod hvalijo.

ZAHVALA.

Podpisani oskrbnik ml. Cerkvenik iz Zirijske se iskreno zahvaljujem sl. «Fondiarji » Vzajemni» zavarovalnici za kulantno izplačano odškodnino za pogorela poslopja in živino. Enako se zahvaljujem zastopniku g. Štoku iz Povirja za pravilno sklenjeno pogodbo. Priporočam vsem: zavarnite pri «Fondiarji».

KOCJAN IVAN, ŽIRJE.

Zveza goriških delavnih in proizvodjalnih zadrug

Reg. zad. z om. zav.

Gorica, Via Mazzini (Municipio) 4 l. nad. VČLANJENIH ZADRUG 45.

Prevzema vsa obnovitvena kakor tudi druga v stavbno in proizvodjalno stroko spadajoča dela, ki jih izvršuje sama ali potom pridruženih stavbenih zadrug. - Vojnoškodovanci izročite obnovitvena dela le našim stavbenim zadrugam.

FELBERBAUM & ROLICH

(prej Hedžet & Koritnik)

Gorica - Corso Verdi števil. 7 - Gorica

Velika izbira moškega in ženskega sukna, raznovrstnega zefirja, perkala ter perila, velika zaloga pletenin in vezenin, kakor tudi vsakovrstnega blaga za neveste, drobnarij ter vseh potrebščin za krojače in šivilje.

NA DROBNO!

NA DEBELO!

GORIŠKA LJUDSKA POSOJILNICA V GORICI — v. z. z. o. j. — V GORICI ustanovljena leta 1883,

se je preselila v na novo zidano lastno poslopje v Via Carducci št. 7. l. n. Križišče tramvaja, kjer posluje vsaki dan od 9.-12. in od 15-17. razun ob nedeljah, praznikih in sobotah popoldne.

Hranilne vloge obrestuje po 5%

Na daljšo odpoved vezane vloge pa po dogovoru. Posojila daje pod najugodnejšimi pogoji. — Sprejema vloge na tekoči račun in dovoljuje svojim članom pasivni tekoči račun.

PODRUŽNICA

Ljubljanske kreditne banke v Gorici

:: Corso Verdi „Trgovski Dom“ ::

Telefon št. 50. — Brzojavni naslov: Ljubljanska banka.

Delniška glavnica in rezerve: **CENTRALA: LJUBLJANA D. 36 MILIJONOV**

PODRUŽNICE: Brežice, Kranj, Metkovič, Celje, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst.

Obrestuje vloge na knjižice po 4½% Na daljšo odpoved vezane vloge po dogovoru.

Nakup in prodaja vsakovrstnega tujega denarja. — Izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle najkulantnejše.

Uradne ure za občinstvo 8½-12 in od 3-5

Ob sobotah popoldne, ob nedeljah in praznikih se ne uraduje.